

МОДЕРНІЗАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Березовська Т.В.,

канд. істор.наук, доцент кафедри

українознавства

Миколаївського національного аграрного університету,

м. Миколаїв Україна

Кардинальні зміни у суспільному виробництві та економіці відбилися на стані природного середовища. Розвиток новітніх технологій змінює свідомість людства, але здебільшого в технічному, а не в глибинному моральному аспекті. Між тим сьогодні постала нова парадигма розвитку людства, що полягає, власне, у його збереженні, виживанні, відповідальності перед майбутнім. Тому людство повинно виробити новий погляд на майбутнє, а головне майже чуттєве відчуття збалансованості розвитку світу, усвідомлення балансу між задоволенням сучасних потреб людства і захистом інтересів майбутніх поколінь.

Все це зумовлює необхідність посилення вимог до підготовки фахівців аграрної галузі, усвідомлення ними вимог часу в контексті сталого розвитку суспільства. Сучасний працівник агропромислового комплексу повинен мати глибокі фахові знання (у галузі сільського господарства, науки, техніки, управління, фінансів та ін.), вміти їх використовувати у практичній діяльності, бути здатним до самоосвіти, саморозвитку, аналізу соціально-економічних явищ, процесів, проблем у суспільстві, володіти високим рівнем загальної культури, відзначатися сформованістю якостей господарника, дослідника, управлінця. Але сьогодні це ще і глибинне усвідомлення відповідальності перед майбутнім[1].

Важливо наголосити, що принципи збалансованого розвитку повинні поєднуватися з загальнолюдськими моральними принципами, відповідальністю перед теперішніми та майбутніми поколіннями. Усвідомлення зростаючої ролі освіти ще зовсім нещодавно була однією з превалюючих тенденцій розвитку сучасного суспільства.

У багатьох розвинених країнах світу розуміюли, що їх процвітання в майбутньому залежить від розвитку інтелектуального і творчого потенціалу громадян. Сьогодні ця парадигма змінилася. На перший план виходить проблема сталого розвитку.

Близько 35 % населення нашої держави проживає у сільській місцевості, більшість з них зайнято у сільському господарстві. За цих обставин особливого значення набуває необхідність підготовки фахівців для аграрного сектору, що є однією з найважливіших умов підвищення не лише ефективності сільськогосподарського виробництва, але обережного ставлення до оточуючого середовища[2].

На нашу думку, перед викладачами вищих навчальних закладів в контексті сталого розвитку суспільства стають такі завдання:

- пропагувати поєднання економічних і екологічних інтересів;
- спрямування на розробку сукупностей економічної, екологічної і соціальної стратегій розвитку суспільства;
- створювати умови для розвитку інтелекту, здібностей та нахилів особистості, відтворення інтелектуального потенціалу суспільства;
- формувати професійні знання, вміння та навички здобувачів вищої освіти на рівні, що перевищує вимоги державного замовлення на спеціальність;
- виховувати в кращих традиціях національної та світової культури соціально зрілу, фізично здорову людину, відповідальну за збереження довкілля.

Викладач є центральною фігурою навчально-виховного процесу вищого аграрного навчального закладу, який самостійно ставить освітні цілі, обирає засоби своєї діяльності, виховує і розвиває інтерес до науки, майбутньої професії. Тим більша відповідальність лягає на його плечі. Відповідно до Закону України „Про вищу освіту” (стаття 51), до обов’язків науково-педагогічного працівника входить підвищення його педагогічної майстерності, що виявляється у комплексі властивостей особистості викладача, який забезпечує високий рівень педагогічної діяльності, її високу якість.

Модернізація педагогічної діяльності викладача це – синтезований показник якості педагогічної діяльності викладача і його професійно значущих особистісно-діяльнісних властивостей; складне системне утворення, яке включає в себе

педагогічний процес, результати творчої професійної діяльності викладача і його специфічні якості й уміння.

Отже, враховуючи викладене, можна стверджувати, що важливою стратегією модернізації педагогічної діяльності виступає морально – етична стратегія, що тісно пов'язана з відповідальністю за майбутнє нашої планети. Завдання викладача сьогодні виховувати у здобувачів вищої освіти прагнення сприяти охороні довкілля і відновленню його природних властивостей. Молодь повинна чітко усвідомлювати необхідність забезпечення належного регулювання використання природних ресурсів і розвитку продуктивних сил держави.

Список використаних джерел:

1. Герасимчук З.В. Стимулювання сталого розвитку регіону: теорія, методологія, практика: Монографія / Герасимчук З. В., Поліщук В.Г. Луцьк:РВВ ЛНГУ, 2011.516с.
2. Кононенко О.Ю. Актуальні проблеми сталого розвитку. Навчально-методичний посідник. Київ: ДП «Прінт сервіс», 2016. 109с.